

Luč v temi

Redko kdo ve, kaj mi je,
ko glodam kraljestvo teme,
pravi jamar z dušo občuti,
slavo tišine, ki nikdar ne mine.

Blag piš, mrzel zrak,
lepota kamna, da padeš v znak,
krog in krog prvi koraki,
ni tisti, ki hodi tu, bedak.

Mi je težko skaliti vodo,
ki ji uspe ustvariti to čudo,
kamor se zazre oko, je le lepo,
čudovito za glavo, neverjetno mirno.

Vsak se zave, da je ta košček zemlje,
rezerviran za nas intuzijaste,
saj živimo kot eno z njo,
našo rodno zemljo.

Pa se ponovno podajmo,
v globino, sredino, njeno nedrje,
prehitro začutimo nje bolečino,
ki jo povzročijo kruti ljudje.

Ne gre razumet take ljudi,
vsepovsod puščajo smeti,
in niti malo žal jim ni,
da uničijo kras vseh ljudi.

In ko se zgodi, kar pravica veli,
si vsak od njih edino želi,
zaradi kesanj odpuščanje in da bi znal
spoštovati naravo, kar edino je prav.

Igor Nose

Igor.

Foto: Marko Pršina

*Darko in Marko med raziskovanjem Kanjona v Kostonjeviški jami.
Foto: Marko Pršina*